Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 1. De operum talione dicta profanorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-52346

Visual Library

nocentes? quorum cauſſa ad cælum clamat? *Non referre beneficijs* gratiam, & eſt turpe, & apud omnes habetur. *Ingratus eſt, qui beneficium accepiſſe ſe negat, quod accepit,* ait Seneca: *Ingratus eſt, qui diſsimulat. Ingratus, qui non reddit. Ingratiſsimus omnium, qui oblitus eſt.* Quid ergo is, qui beneficium calumnijs compenſat? barbarus, bellua, gehenna dignus. Certè dignus virgis, & furca, in qua *Nuto* ſua fuit calumnia compenſata. Neque enim finem ſuum conſecutus ad opes Lucij, ſed ad coruos peruenit, qui ei exequias cecinerunt.

Senec. lib. 3. de benef. c. 1.

CAPVT XI.

Non mentis tantùm & ſermonis, ſed etiam operis iniurias ſuam habere talionem, è ſacris litteris oſtenditur.

§. I.

De operum talione dicta profanorum.

CAluminæ hucvſque commemoratæ, quoniam non in verbis dumtaxat ſteterunt, ſed iugulum quoque aliorum petentes, per iugulum authoris redierunt, appoſitè poſſunt etiam referri ad

claſſem

claſſem eorum, qui idcirco, quia mala alijs fecére, mala patiuntur. Nunc tamen ex inſtituto agendum eſt de iniurijs, quæ ſicut non iam in iudicijs temerarijs, aut verbis tantùm, ſed etiam reipſa conſiſtunt, ita etiã paribus pœnis compenſantur. Quod fieri tam ſacrorum, quàm profanorum ſcriptorum dicta, narrataque comprobant. Quorſum enim illud Terentij? *Ne quid ſuo ſuat capiti.* Quorſum iſtud Plauti? *Iam captor ipſe captus eſt.* Quorſum hoc Horatij? *Græcia capta ferum captorem cepit.* Quorſum Plato ait? *Mihi videtur, ô Socrates, maximè capi ratio, quæ captabat.* Quorſum commune prouerbium? *Captantes capti ſumus.* Quoties enim homines incidunt in pedicas, quas alijs ſtruxerunt? Quoties qui dat operam, vt inuitatiunculis alium conetur efficere temulentum, ipſe reddatur ebrius? quoties, qui finitimum molitur imperio depellere, ipſe ſuum amittit imperium? Quoties *laqueus laqueum cepit?* quoties obſeruans alterum obſeruatus eſt? quoties *ipſe homo ſibi malã rem arceßit iumento ſuo?* quoties dolus in alterum excogitatus in caput authoris recidit? quoties commentum aliquis in proprium exitium reperit? quod Lu-

Terent. in Phorm

Plaut. in Epidico.

Plato in Theæteto.

Plaut. in Amphitr.

cianus de hæredipeta ſcribit, qui cùm diuitem ex aſſe hæredem ſcripſiſſet, ac teſtamentum protuliſſet, quod diuitem ad idem faciendum prouocaret, tecti ruina ſubitò oppreſſus eſt, ac ſua reliquit illi, cuius facultatibus inhiârat. Et quamuis à Theognide poëta dicatur,

Vincula nemo ſibi cudit, chariſſime Cyrne,

tamen diuinæ prouidentiæ iuſtitiæq; leges considerans quiſpiam iuxta vetus verbum iubet

Compedes, quas ipſe fecit, ipſus vt geſtet
faber.

Denique quoties quis *ſuo ſe* dicitur *gladio iugulare*? ſuo ſe telo, ſua malitia percutere? Apud Ouidium quædam heroidum queritur.

Remigiumq; dedi, quo me fugiturus abires:
Heu patior telis vulnera facta meis!

Liui lib. 2. de ſecundo bello Punico.

Ita &, apud Liuium, *Sentiebat Hannibal ſuis ſe artibus peti.* Ita apud Plutarchum Braſidas dux educto è corpore telo, traditur eodem confodiſſe eum, qui miſerat. Et Marius vnus è triginta tyrannis, à milite quodam interemptus narratur Trebellio Pollione, qui adoriens dixerit: *Hic eſt gladius, quem ipſe feciſti:*

feciſti: nam Marius, ante imperium, faber ferrarius fuerat, & eius militis operâ in fabrili officina vſus.

§. II.

Dicta ſacra, & è ſacris prompta de operum talione.

Similes loquendi modos è diuinis litteris ſuprà enumerauimus, quibus hîc addenda ſunt illa: *Væ qui prædaris, nonnè & ipſe prædaberis? væ qui ſpernis, nonnè & ipſe ſpernêris?* Væ tibi Sennacherib, qui depopularis Iudæam, nam viciſſim præda eris Iudæis; væ tibi, qui victorijs inſolens ſpernis & Iudæos, & Deum Iudæorum, nam & ipſi ſpernent & contemnent te, cùm tua caſtra per Angelum ſubitò cædentur. Quod & alijs poſtea Eccleſiæ hoſtibus ac tyrannis contigit. Nam Nero, qui Petrum & Paulum ſpreuit, qui primus perſecutionem mouit in Chriſtianos, ſpretus eſt & ipſe à Senatu populoque Romano, in necem illius conſpirante, eumque ad mortem manu ſibi ſua conſciſcendam adigente. Domitianus, qui Chriſtianos occidit, occiſus eſt & ipſe à ſuis. Valerianus, qui Chriſtianos ſupplantauit, ſupplantatus eſt & ipſe à rege Perſarum, à quo captus ei equum aſcenſuro dorſum, quaſi

Supra cap. 45.

Iſa. 33, 1.

Baronius An. 262.